

ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΛΟΓΙΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΣ ΜΑΣ

...Η ΠΕΙΟ ΔΕΙΝΗ ΕΡΩΤΙΚΗ ΧΥΛΟΠΗΤΑ!...

Τι άπαντούν οι λόγιοι και οι καλλιτέχναι μας. 'Ο σπαρχμός του κ. Νικ. Λάσκαρη. 'Οπου ό κ. Παύλος Νιρβάνας... δέν θυμάται τι έφαγε χθές!... 'Ο κ. Γρηγ. Ξενοπούλος περί χυλόπητας. 'Η μετριοφροσύνη του κ. Μήτσου Μυράτ. 'Ο κ. 'Ηλ. Βουτιεριδής... Δόν Ζουάν! 'Ο κ. Στέφ. Δάφνης ή χυλόπητες και ή κολοκυθόπητες. 'Η χυλόπητα του κ. Μιλ. Μαλακάση κλπ. κλπ.

Τό «Μπουζέτο» είχε πάντοτε ώραιάς έμπνεύσεις και πάντοτε έφρόντιζε να προσφέρει μαζί με την άλλην έξλεκτήν του ύλην, και κατι τό έξιακτον στους αναγνώστας του.

Ο κ. Λάσκαρης :

—'Αχ!... Μή μοιά τί θυμίζετε!...

της καρδιάς όσον και του στομάχου—περί χυλόπητας ό λόγος γάρ— είνε ιερά.

Μολαταύτα να πως μάς έβροθήσαν ό καλός Θεός και έπιτύχαμε. 'Επιτύχαμε; 'Εύοισαμβρούσαμεν!

Και για να σας αποδείξουμε τον θρίαμβον ιδού :

Δημοσιεύσαμε πρώτην την άπάντησιν του γνωστού θεατρικού συγγραφέως και ιστορικού του έλλην. θεάτρου κ. Ν. Λάσκαρη.

— Που έπήρξεν ή πείον δεινή έρωτική χυλόπητα στή ζωή σας ;

Και ό κ. Λάσκαρης σκέπτεται προς στιγμήν και άπαντά θρηών και οδυρόμενος, έν μέσφ λυγμών και δαζούων :

— 'Η πείον δεινή έρωτική χυλόπητα : 'Η προτελευταία !... 'Αχ! μή μοιά τίρ θυμίζετε!... *

'Αφήνουμε τον κ. Λάσκαρην βαθέως μελαγχολον και σπεύδομεν να παραλάβομεν την έγγραφον άπάντησιν του διακεκριμένου λογογράφου κ. Παύλου Νιρβάνας.

Στήν ερώτησί μας ό κ. Νιρβάνας σκέπτεται, σκέπτεται και άπαντά ή μάλλον γράφει :

—'Εγώ, κύριε, δέν θεωρώμαι τί έφαγα χθές και ζητείτε να σας πω τί έφαγα εις την νεότητά μου ;...

'Αποτυχία λοιπόν κ' έδω. 'Αλλά γιατί ό κ. Νιρβάνας όμιλεί μόνον περί των χυλοπητών της νεότητός του ; Είς ήμάς θ' άρκουσε και μία πλέον νοση, πλέον...ζεστή, χθεσινή έστω...Είνε δυνατόν να μήν ήτάαχη :

'Αλλά ό κ. Νιρβάνας δέν ένθυμείται!...

Ο κ. Ξενοπούλος :

—'Α θεωρούμαι τέτοιο φαί.

Τάς τελευταίας αυτές ήμέρας καταδιώξαμεν πάλιν άπληθώς τους λόγιους και καλλιτέχνας μας και κατορθώσαμεν να τους άποσπάσομεν κατι, ολίγας λέξεις, από τό αισθηματιζόν τον παρελθόν.

'Η ερώτησίς μας είνε πράγματι ολίγον έξωφρενική :— Που έπήρξεν ή πείον δεινή έρωτική χυλόπητα ;

Τά ρωτούν τέτοια πράγματα; δά μάς βέβαια. Και γι' αυτό, διά να οίκοινομηθί κάπως τό πράγμα, διά να ελαττώσομε κάπως τό τρατώδες και έξωφρενιζόν της ερωτήσεως, την έτυπώσαμεν επί πολυτελούς λευκού χαρτου και τους την ύποβάλαμε δεόντως...

Είχαμε προσαταβολιζώ την γνώμη πως οι κ. κ. λόγιοι και καλλιτέχναι δέν θα μάς άπαντούσαν.Μπορούσαν—εσσεπτόμεθα— και να θυμώσουν. Διάβολε !...

Τά μυρτιζά τόσον της καρδιάς όσον και του στομάχου—περί χυλόπητας ό λόγος γάρ— είνε ιερά.

Μολαταύτα να πως μάς έβροθήσαν ό καλός Θεός και έπιτύχαμε. 'Επιτύχαμε; 'Εύοισαμβρούσαμεν!

Και για να σας αποδείξουμε τον θρίαμβον ιδού :

Δημοσιεύσαμε πρώτην την άπάντησιν του γνωστού θεατρικού συγγραφέως και ιστορικού του έλλην. θεάτρου κ. Ν. Λάσκαρη.

— Που έπήρξεν ή πείον δεινή έρωτική χυλόπητα στή ζωή σας ;

Και ό κ. Λάσκαρης σκέπτεται προς στιγμήν και άπαντά θρηών και οδυρόμενος, έν μέσφ λυγμών και δαζούων :

— 'Η πείον δεινή έρωτική χυλόπητα : 'Η προτελευταία !... 'Αχ! μή μοιά τίρ θυμίζετε!... *

'Αφήνουμε τον κ. Λάσκαρην βαθέως μελαγχολον και σπεύδομεν να παραλάβομεν την έγγραφον άπάντησιν του διακεκριμένου λογογράφου κ. Παύλου Νιρβάνας.

Στήν ερώτησί μας ό κ. Νιρβάνας σκέπτεται, σκέπτεται και άπαντά ή μάλλον γράφει :

—'Εγώ, κύριε, δέν θεωρώμαι τί έφαγα χθές και ζητείτε να σας πω τί έφαγα εις την νεότητά μου ;...

'Αποτυχία λοιπόν κ' έδω. 'Αλλά γιατί ό κ. Νιρβάνας όμιλεί μόνον περί των χυλοπητών της νεότητός του ; Είς ήμάς θ' άρκουσε και μία πλέον νοση, πλέον...ζεστή, χθεσινή έστω...Είνε δυνατόν να μήν ήτάαχη :

'Αλλά ό κ. Νιρβάνας δέν ένθυμείται!...

'Εμπρός τότε, ως βαδίσομεν προς την όδον Εφοιπιδου, όπου τά γραφεία της «Νέας 'Εστίας» όπου τά γραφεία της «Λιαπλάσσεως» και όπου κ' ό έξλεκτός λογογράφος κ. Ξενοπούλος.

'Ιδού ό άνθρωπος !... Εύγενικός, πρόθυμος, κατακεκτιζότατος ως πάντοτε.

— Τήν άπάντησίν σας κ. Ξενοπούλε ;

—'Ο κ. Ξενοπούλος χιμογελάει πονηρά. Τά μάτια του παίζουν σαν γαρίδες κάτω από τά γυαλιά του.

— «Χμ... Χμ... Κάτι θάβγη έδω» σκεπτόμεθα.

'Ο κ. Ξενοπούλος μάς δίδει την άπάντησιν του πάντοτε πονηρώς γελών.

Διαβάζομε :

ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Που έπήρξεν ή πείον δεινή έρωτική χυλόπητα στή ζωή σας ;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ :— Χυλόπητα !... 'Α, μπά !... 'Εν θεωρούμαι τέτοιο φαί στή ζωή μου. 'Ισως γιατί δέν είμαι και πολύ... φαγάς !...

'Η άπάντησις του κ. Ξενοπούλου έχει βέβαια σημασίαν. Είνε σαν να μάς λέη όρθά-σοφτά :

—'Εγώ !... 'Εγώ να φάω χυλόπητα ;... 'Εγώ μωρό τζόγια μου, όταν κατηφόριζα στις ρούγες του Τζάντε, πέφτανε ή κολοκυθόπητα άπ' τά μπαλκόνια σαν... γινομένα σήσα!...

'Ιδού τώρα και ό πάνν γνωστός αλλά και πάνν συμπαθής, και πάνν άκαπητός καλλιτέχνης κ. Μήτσος Μυράτ.

'Η άπάντησις του κ. Μυράτ είνε τσεζουάτι...

— Ρητή και κατηγορηματική... Σαφής... ού μίην αλλά και ολίγον άπίθανος.

Νά τι μάς έγραψε προκειμένου περί ερωτιζών χυλοπητών.

— 'Ησαν τόσες πολλές που έφαγα την γεύσι τους !...

Πιστεύετε στα λόγια αυτά του κ. Μυράτ ; 'Ημεις όχι. Και σπεύδομεν να τό τονίσωμεν :

— Τά παραλές καιήμεν Μήτσο !... Τόση μετριοφροσύνη !...

Νά τώρα και ένας σύγχρονος Δόν-Ζουάν. 'Ο αγαπητός λόγιος κ. 'Ηλίας Βουτιεριδής.

Στήν σχετικίην μας ερώτησιν έχει άπαντήσει λαοκινζότατα, με μιάν και μόνην λέξιν :

— Καμμά !...

Ούτε μιά δηλαδή χυλόπητα !... Ούτε ήγγισαν, ήγγισαν τά χείλη του τοιούτον φαγητόν. Δέν παραξενεύομεθα όμως. Αύτά συμβαίνουν όταν είνε ζανείς ώραιός και... ολέθριος !...

Και τώρα ή σειρά του παμφιλτάτου και ισαδελφου, του ποιητού κ. Στεφάνου Δάφνης.

'Απαντά λοιπόν ό κ. Δάφνης :

— Χυλόπητα ποί !... Προτιμούσα άλλον είδος πής, έν ανάγκη και κολοκυθόπητα, την όποιαν δέν τρώει μόνον ό Σπανός του τραγοπόδι, αλλά και καθ' ύλησιν και γρόμμο; άνθρωπος !...

Μετριοφρον λοιπόν και ό κ. Δάφνης. 'Αλλά έτσι, βλέπετε, είνε όλοι οι μεγάλοι κατακτηταί. 'Εξ άλλου μή λημονήτε και την έγχριτον λογιάν κ. Αιμιλιάν Δάφνη. Διαβάζει τακτικά τό «Μπουζέτο» και αν έβλεπε τοιούτον είδος; ένμυστηρεύσεις, θά τω έκοβε ίσως και τον βήχα και την... Πήταν ! Τό ότι ό κ. Δάφνης προτιμά την κολοκυθόπητα καθώς και πάναν άλλην πήταν, είνε παγχιώως γνωστόν. Δίκαιον συνεπώς θά ήτο αν άπεκαλιέτο ό... Η τι ή μάλλον ό... κόττα - Πι της φιλολογίας !...

Τελειώνουμε με τον ποιητήν κ. Μιλτιάδη Μπλακάσην. Γράφει ό κ. Μαλακάσης :

— 'Ημουνά άκόμη πολύ νέος, όταν έπιασα σχέσις με 'ένά κορίτσι της γειτοιάς όπου καθόμουνα. Είχαμε καθημερινές ορνιησεις και συνομιλίες αλλά ή σχέσις μας δέν έφθασαν ως εκεί που έπρεπε. 'Εφυγε κάποτε στήν αυτοίδα της, άπ' όπου μ' ένοπώλει με προφιλεγγή ραγάματα, προτεινονσα γάμον και θεωρούσα άντίν για τετε-

Ο κ. Μυράτ : —'Ησαν τόσες πολλές...

Ο κ. Μαλακάσης : —'Επιασα σχέσις με 'ένά κορίτσι...

Ο κ. Νιρβάνας : —'Α θεωρούμαι τί έφαγα...

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η ΚΑΡΔΕΡΙΝΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΙΩΑΝΝΟΥ

Τὸν Προβηγκιανὸν Ποιητὸν ΜΙΣΤΡΑΛ

Ὁ Πάπας Ἰωάννης XXII ὁ ὁποῖος ἐβασίλευσε στὸ Ἀβινιὸν μεταξὺ τῶν 1316 καὶ τῶν 1334, ταξίδεψε μὴ φορὰ στὸ Παρίσι. Καθὼς περνοῦσε ἀπὸ τὸ Νεβρὸ πήρε γὰρ καταλόγῳ ὁ ἓνα μοναχὸν καλόγηρον. Μπλοῦστε τώρα νὰ φαντασθῆτε τὸ τί ἔκαναν οἱ καλόγηροι γιὰ νὰ περνοῦσιν τὸν Ἅγιον Πατέρα. Εἶνε ἀλήθεια πὼς καὶ ὁ Πάπας ἔμεινε εὐχαιοῦντος ἀπὸ τῆς φιλοξενίας τῶν καὶ γι' αὐτὸ φείγοντας εἶπε στὴν Ἠγουμένη :

— Μητέρα, εἰμὶ εὐχαιοῦντος ἀπὸ τῆς φιλοξενίας σας καὶ ἂν ἔχετε νὰ μοῦ πρῆξτε καμιά χάρι' θὰ σὰς τὴν κάνω εὐχαριστίαν.

Χαιροῦντοῦντα τότε ἡ Ἠγουμένη εἶπε στὸν Πάπα :

— Πανάγιε Πάτερ, θὰ καταλαβάρητε ἄρα ἄλλο πόσο εἶνε ἀποροῦντικό καὶ ὀδυνηρὸν σὲ μὰς τίς γυναῖκες γὰρ ἐξομολογηθῆκα ὁ ἓνα ἄνθρωπος... Ἄν θέλετε, δότες μας τὴν ἀδία νὰ ἐξομολογηθῆκα μεταξὺ μας... Ἐτοῖ θὰ κάνετε μὴ μετανοήσω γὰρ τὴν ὁποία θὰ σὰς εἰλόγη ἰσὺς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ὄλο τὸ γυναικεῖο φύλον...

Ὁ Πάπας ἀπάντησε :

— Θὰ τὸ σκεφθῶ...

Ἐλεητα, καθὼς βαρβαλοῦσε τὴν ὥραία του φοιὰδα, εἶπε στὴν Ἠγουμένη δίνοντάς της ἓνα κοντί :

— Αὐτὸ τὸ κοντί εἶνε ἀρκετὰ πόνητιμο. Νομίζω πὼς τ' ἀρήνω σὲ καλὰ χρόνια, παραδίδοντάς το μέρῳ τῆς ἐπιστοφῆς μου σὲ σὰς... Στὸ ταξίδι δὲν ξέροι κανεὶς τί τοῦ συμβαίνει. Πάρετε καὶ τὸ κλειδί του, φριλάξτε το μέρῳ ὅτου γροῖσω καὶ προσάπτων, προσέξτε νὰ μὴ τ' ἀνοίξῃ κανεὶς...

Αὐτὰ εἶπε ὁ Πάπας Ἰωάννης καὶ ἀπομακρυνθῆκε μαζί μὲ τὴν ἀκολουθία του.

Ἄν εἶχε καλὰ καὶ ἀκόρη στήριξε στὴ γροῖα τοῦ δρόμου, καὶ ὄλες ἡ καλόγηροι εἶχαν μαζεφτεῖ γύρω ἀπὸ τὸ πόνητιμο κοντί τοῦ Πάπα τοῦ κρατοῦσε ἡ Ἠγουμένη.

— Τι νάξῃ μέσα ; Πέγατε. Ἄν τὸ ἀνοίγατε καὶ βιάπατε ;...

Ὁ πειρασμὸς τίς ἐβασίλευσε ὄλες, ὅπως καὶ τὴν Ἠγουμένη, ἡ ὁποία σὺ τῆλος δὲν κρατήθηκε καὶ εἶπε :

— Ἄν πειράξῃ !... Ἄς τὸ ἀνοίξωμε !...

Καὶ περνοῦντας τὸ κλειδί στὴν κλειδομὰ τὸ ξεκλειδώσε. Μὰ καθὼς ἔκανε νὰ οὐκώσῃ τὸ κατὰκί του μὰ καθεδρῖνα μ' ἓνα μικρὸ χαρτίκι κομμάτιο στὸ λαμπρὸ, βρήκε ἀπὸ μέσα καὶ πῆγαε σὺν ἄρα, μέρῳ σὺς ἄσπιτοντες καλόγηροι. Φαντάζεστε τώρα τὴ θλίβη τους !... Μὲ τί μούτια θὰ ἀντίκριζαν τὸν Πάπα ὅταν θὰ ξαναφύριζε καὶ πὼς θὰ ἐδικαιολογοῦντο γιὰ τὸ χάσιμο τῆς καθεδρῖνας του.

Σ' ἓνα μῆρα ὁ Πάπας ξαναφύρισε ἀπὸ τὸ ταξίδι του καὶ πῆγε νὰ καταλόγη πάλι στὸ μοναστήρι τῶν καλόγηρων.

— Ἐ ! εἶπε μὲν ἔφτασε στὴν Ἠγουμένη, ποῦ εἶνε τὸ κοντί μου ; Πηραίνετε νὰ μοῦ τὸ φέρετε...

— ὦ ! Πανάγιε Πάτερ, φώραζαν ὄλες οἱ μοναχὲς γορταίζοντα; μπροστά του, σιγνάρη ! Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ οὐκώσοκὸς μας ! Τὸ ποῦλὶ λέταξε...

Τότε ὁ Πάπας ἄρχισε νὰ γελάει καὶ τοὺς εἶπε :

— Φτωχὲς γυναῖκες, δὲν εἶχατε τὴ δύναμη νὰ φριλάξετε κλειδομὰ ἓνα κοντί καὶ θέλετε νὰ φριλάξετε τὰ μοναχὰ τῆς ἐξομολογήσεως, δηλαδὴ νὰ κρατήσετε τὸ στόμα σας κλειδομὰ... Ἐ μοῦρου νὰ σὰς κάμω αὐτὴ τὴ χάρι' καλόγηρος μου... Οἱ ἄντρος ἐξομολογοῦσαν σὲ ὄλες τίς ἐποχὲς τίς γυναῖκες καὶ θὰ τίς ἐξομολογοῦν πάντοτε...

λεομένο γεγονός. Ὅταν γροῖσε ἦθε μὲ τὴν ἀδελφὴ τῆς σὺ ὅσαι μὸν γιὰ νὰ κανοῦσουμε πειὰ τὰ τοῦ γάμου. Ἐπερῖμενα νὰ ξαναθῆμ τὸ ἀπόγευμα, ἀλλὰ ἀδικα... Μετὰ δέκα ἡμέρας τὴν εἶδα στὴν ὁδὸν Σταδίου, σὺ μπόρτωτο ἔνος νέον, ἀπὸ τίς ἐφημερίδες δὲ πληροσορήθηκα πὼς ἀσφαρῖνάπαικτη !... Ἐνοεῖται πὼς αὐτὸ ἦταν ἀπὸ μηχανῆς Θεός, γαὶ δὲν ἤξερα πὼς θὰ τὰ ξεμπεροῦσῃ μὲ τὸν ἀπροσδόκητο αὐτὸν γάμο.

Ἄπ' ὄλα αὐτὰ προκλῖνται ὅτι τὴν χυλόπητα αὐτὴν τὴν ἐφαγεν ὁ κ. Μαλλιασῆς ἐκουσίως του. Τέτοιου εἶδους δὲ χυλόπητες χωνεῖονται εὐκόλα...

Τέλος πάντων. Σταματῶμε ἐδῶ γιὰ νὰ συνεχίσουμε στὰ προσεχῆ φύλλα. Ἀρξοῦν αἱ ἀνωτέρω χυλόπητες. Σκοπὸς εἶνε νὰ μὴ... καλοστομαχιάσετε...

Ο ΡΕΠΟΡΤΕΡ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἐνα παρχμυθένιο σάλι

Τὰ ὀρασιότερα ζεντητὰ σάλια — εἶνε καὶ ἐφέτος πολὺ τῆς μόδας τὰ σάλια — βροίζονται στὴν Ἰσπανία, ὅπου καὶ ἀποτελοῦν τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς προίτας καθὲς κόρης. Ἐκεῖ πέρα καθὲς μητέρα μεταβιβάζει στὴν κόρη τῆς, ἢ στὴς κόρες τῆς — ὅταν ἔχει πολλές — τὰ σάλια τῆς. Ἐν αὐτὸ στὴν Ἰσπανία ὑπάρχουν σάλια ποῦ ἔχουν ἡλικία ὄχι μονάχα ἐτῶν, ἀλλὰ αἰῶνων ὀλοκλήρων !

Τὸ ὀρασιότερο ζεντητὸ σάλι ποῦ ὑπάρχει στὴν Ἰσπανία ἀνήκει, ὅπως ἀναφέρουν ἡ ἐφημερίδες τῆς Βαλέντιας, στὴ σενιόρα Κουχίμα Γροντζαλὲς Γροντνέτας. Εἶνε ὀλοήμερον στολισμένο μὲ ὑπέροχα ζεντημάτα καμωμένα πρό πολλῶν αἰῶνων καὶ τὰ ὁποῖα παριστάνουν ἐξοτικὰ λουλουδία καὶ παραδείσια πουλιά. Πρόσ' ἴται περὶ πραγματικῶν ἀριστοτεχνιῶν. Τὰ ζουμάτια του εἶνε σζοτεινὰ καὶ συγχρόνως λαμπρὰ, οἱ δὲ εἰδικὸι βεβαίουν, ὅτι ἡ συγχρόνως χροματουργία δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ παραγάγῃ τέτοια ζουμάτια.

Εἰς τὴν σενιόρα Γροντζαλὲς προσεφῆθησαν 350.000 πεσέτες (4.500.000 δραχμῆς) γιὰ νὰ πουλήσῃ τὸ μοναδικὸ αὐτὸ σάλι τῆς, ἀλλὰ ἡ σενιόρα, ἡ ὁποία εἶνε ἀλλοστε πολὺ πλουσία, δὲν ἐδέχθη.

Παγκόσμια τουνελλ

Ἡ ἰδέα τῆς κατασκευῆς τοῦ τουνελλ αἰτῶ ἀπὸ τὴν θάλασσαν τῆς Μάγης ἀρχισε νὰ συζητῆται καὶ πάλιν.

Πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ Λονδίνον ὁ διάσημος ἄγγλος μηχανικὸς Τρόκκερ, ἐπέθεσε εἰς μίαν συζήτησιν τὸν διασημότερον μηχανικὸν τῆς ἀπτομετρίας τοῦ σχεδίου ποῦ ἔχει καταρτίσει διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς σιραγγῆς τῆς Μάγης. Ὅπως βεβαίουν ὅσοι ἀκουσαν τὸ σχεδίου αὐτὸ εἶνε τέλειον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ θὰ μελετηθῇ ὑπὸ τῶν ἀριστοτέρων.

Ἐν τῷ μεταξύ μελετᾶται, καὶ ἡ κατασκευὴ δύο ἄλλων τουνελλ ἐξ ἴσου μεγάλων καὶ ἐξ ἴσου σπουδαίων μὲ τὸ τουνελλ τῆς Μάγης. Τὸ ἓνα θὰ κατασκευασθῇ αἰτῶ ἀπὸ τὸν πορθημὸν τοῦ Γιβραλτῶ εἰς τρόπον ὅστε νὰ συνδεθῇ σιδηροδρομικῶς τὸ Λονδίνον μὲ τὸν νωτιαφρικανικὸν ἀφροτηριὸν τῆς Καλῆς Ἑλλίδος.

Τὸ ἄλλο δὲ θὰ κατασκευασθῇ αἰτῶ ἀπὸ τὸν Βόσπορον, ὅστε νὰ συνδέσῃ τὴν Ἐυρώπην σιδηροδρομικῶς μὲ τὴν ἠραμικὴν Καίρον — ἀφροτηριὸν Καλῆς Ἑλλίδος, τῆς ὁποίας ἤρξαμε ἤδη ἡ κατασκευὴ.

Τραυματῖα κοῦκλιοι

Στὶς τελευταῖες διαδηλώσεις ποῦ ἔγιναν στὸ Παρίσι γιὰ τὸν θάνατον τοῦ Σάκκο καὶ τοῦ Βαντζέτι, οἱ διαδηλωτὰ ὡς γνωστὸν ἔσπασαν τίς βιτρίνες καὶ τὰ κρυστάλλα πολλῶν ἐμποριῶν καταστημάτων. Ἐνα ἀπὸ τὰ μεγάλα αὐτὰ καταστήματα ἐσφῆρξε νὰ χορηγοποιήσῃ γιὰ διαφήμισι τὸ σπῆσιμο τῆς βιτρίνας του καὶ σπένδισε ἓνα πολὺ ξυπνο τεύχοςμα.

Στὴν βιτρίνα του μέσα ἀπὸ τὸ σπασμένο κρυστάλλο τῆς ἔβραλε δύο κοῦκλιοι φριττωκῆς καὶ ἔδωσε μὲ εὐθείαν τὸ μῦθ πρόσωπο τοῦ ἔνος καὶ τὸ δεξιὸ χερὶ τοῦ ἄλλου. Καὶ τὸ κοῦνὸν τρεξε καὶ χιζέσει ὄρη ὀλόκληρες ἐμπρὸς στοῖς τραυματῖα κοῦκλιοι.

Τραγικὸ τέλος παραστάσεως

Εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον τῆς πόλεως Τόρον, κοντὰ στὴν Βαρσοβία, συνέβη πρὸ ἡμερῶν ἓνα γεγονός προκλῖντος στὰ θεατρικὰ ζουμάτια τοῦ ζοσμίου. Στὸ τέλος τῆς δευτέρας πράξεως τὸ κοῦνὸν ἐχειροζούρησε μὲ ἐπιμερικὸν ἐνθουσιασμὸν τὸν ἠθοποιὸ Ἰζαζί. Ἐνὼ ὅμως ὁ Ἰζαζί ἔκανε ζουγῆς ὑποκλίσεις δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ἐσομασθῆκε νεζρός στὴν ἀγκαλιά ἓνος ἄλλου συναδέλφου του, ποῦ πρόφθασε νὰ τὸν πιάσῃ. Ἐν τῷ μεταξύ ἡ αἰθαλία ἐζλεισε, ὁ Ἰζαζί μετεφέρθηκε στὸ καμμοῖνι του καὶ ἐκεῖ ὁ γιαιτρός τοῦ θιάσου ποῦ ἐτρέξε νὰ τὸν ἰδῇ ἐπιστοποίησε τὸν θάνατό του.

Τότε ἐβγήκε σὺν προσοχῆν ἓνας ἄλλος ἀπὸ τοὺς πρωταγωνιστὰς γιὰ νὰ ἀναγγεῖλῃ σὺν κοῦνὸν τὸν αἰφνίδιο θάνατον τοῦ συναδέλφου του, ὁ ὁποῖος εἶχε πάθει συζοπή.

Ἀλλὰ ἔνο μολούσε, ξαφνικὰ τοῦ ἦρε τραῖλα, ἔβγαλε ἓνα περὶστροφο ἀπὸ τὴν τσέπη του καὶ ἀρχισε νὰ πυροβολῇ ἐναντίον τοῦ κοῦνου. Ἐντῶντος δὲν ἐπλήγωσε κανέναν. Ἐν τῷ μεταξύ ἔτρεξαν ἄλλοι συναδέλφοι του καὶ τὸν ἄρπαξαν γιὰ νὰ τὸν μεταφέρουν σὲ μὴ φρενολογικὴ κλινικὴ.

Καὶ ἔτσι ἡ παράστασις ἐστέλειως ἀποτόμωσεν μὲ ἓναν θάνατον, μὴ τραῖλα καὶ μερικοῖς πυροβολισμοῖς !...

Ἡ Τέχνη τοῦ κυβερνᾶν

Ὁ στρατάρχης Βσνοναδάτης, τὸν ὁποῖον ὁ Ναπολεὼν ἔκανε βασιλεῖα τῆς Σουηδίας, εἶπε ἀποπτε τὸ ἐξῆς ἀπόφθγα :

— Γιὰ νὰ κυβερνήσῃ κανεὶς ἓνα λαὸ, πρέπει νάχη πυγμὴ σιδερένια μέσα σὲ βελούδινο γάντι !...